

**ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O RADU**

Član 1.

U Zakonu o radu („Službene novine FBiH“ broj: 26/16 i 89/18) u daljem tekstu: Zakon, član 22. mijenja se i glasi:

- (1) Ugovor o radu zaključuje se na neodređeno vrijeme.
- (2) Izuzetno, ugovor o radu može se zaključiti na određeno vrijeme radi zamjene privremeno odsutnog radnika, rada na određenom projektu ili izvršenja posla čije je trajanje ograničeno.
- (3) Ugovor o radu koji ne sadrži podatak u pogledu trajanja smatrat će se ugovorom o radu na neodređeno vrijeme.
- (4) Ugovor o radu na određeno vrijeme ne može se zaključiti za period duži od dvije godine.
- (5) Ako radnik izričito ili prećutno obnovi ugovor o radu na određeno vrijeme sa istim poslodavcem, odnosno izričito ili prećutno zaključi s istim poslodavcem uzastopne ugovore o radu na određeno vrijeme na period duži od dvije godine bez prekida, takav ugovor smatrat će se ugovorom o radu na neodređeno vrijeme.

Član 2.

U članu 26. Zakona iza stava 2. dodaje se novi stav 3. i 4. koji glase:

- (3) Izuzetno, za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja proglašenog od strane nadležnih institucija Federacije, poslodavac može, ukoliko je to svrsishodno i u interesu zaštite zdravlja radnika (zaštita maloljetnika, zaštita radnika sa promijenjenom radnom sposobnošću, zaštita žene za vrijeme trudnoće, odnosno dojenja djeteta, zaštita roditelja djeteta sa težim smetnjama u razvoju, zaštita radnika sa dijagnostificiranim hroničnim oboljenjima i dr.), donijeti posebnu odluku kojom se radnik privremeno raspoređuje na rad izvan prostorija poslodavca, odnosno rad od kuće. Odlukom se utvrđuju izvršioci i radna mjesta na kojima će se poslovi obavljati izvan prostorija poslodavca, način obavljanja poslova, vrijeme dostupnosti radnika poslodavcu i druga pitanja od značaja za provođenje navedene odluke.
- (4) Raspored u smislu prethodnog stava ne može imati za posljedicu umanjenje prava radnika utvrđenih kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu.

Dosadašnji stav 3. člana 26. postaje stav 5.

Član 3.

U članu 38. Zakona, iza stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

(3) Prekovremeni rad iz stava 1. ovog člana ne može trajati duže od 184 sata u toku kalendarske godine.

U članu 38. stav 5. Zakona broj „4“ mijenja se brojem „5“.

Dosadašnji stavovi 3., 4. i 5. postaju stavovi 4., 5. i 6.

Član 4.

U članu 53. Zakona. iza stava 4. dodaju se novi stavovi 5. i 6. koji glase:

- (5) Izuzetno od stava (1) ovog člana, za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji proglašenog od strane nadležnih institucija Federacije, poslodavac može, na osnovu zahtjeva radnika ili svojom odlukom, utvrditi radniku plaćeno odsustvo u trajanju najduže 30 radnih dana u toku jedne kalendarske godine. Kriterije za ostvarivanje prava na plaćeno odsustvo za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, utvrdit će poslodavac pravilnikom o radu ili općim aktom, uz prethodne konsultacije sa sindikatom, odnosno vijećem zaposlenika, imajući u vidu zaštitu sigurnosti i zdravlja radnika na radu, odnosno opravdane razloge radnika (zaštita maloljetnika, zaštita radnika sa promijenjenom radnom sposobnošću, zaštita žene za vrijeme trudnoće, odnosno dojenja djeteta, zaštita roditelja djeteta sa težim smetnjama u razvoju, zaštita radnika sa dijagnosticiranim hroničnim oboljenjima i dr.)
- (6) Ukoliko je stanje nesreće ili vanredno stanje u Federaciji proglašeno zbog epidemije zarazene bolesti, radnik koji nije izolovan kao kliconoša u skladu sa propisima o zdravstvenom osiguranju, a koji radi prevencije mora odsustvovati sa posla zbog kontakta sa zaraženom osobom, ima pravo na plaćeno odsustvo u trajanju do 30 radnih dana.

Dosadašnji stavovi 5. i 6. postaju stavovi 7. i 8.

Član 5.

Član 55. Zakona mijenja se i glasi:

- (1) Poslodavac je dužan obezbijediti sigurne uslove rada i preduzeti sve potrebne mjere lične i kolektivne zaštite na radu kojima se maksimalno štiti fizičko i psihičko zdravlje, te osigurava lična i kolektivna bezbjednost radnika u procesu rada.
- (2) Prilikom stupanja radnika na rad poslodavac je dužan omogućiti radniku da se upozna sa propisima u vezi sa radnim odnosima i propisima u vezi sa sigurnošću i zdravljem na radu, te ga je dužan upoznati sa organizacijom rada.
- (3) Radnici imaju pravo i obavezu da koriste sve mjere zaštite predviđene propisima o sigurnosti i zdravlju na radu i drugim važećim propisima.
- (4) Radnik ima pravo da odbije da radi ako **smatra da** mu neposredno prijeti opasnost po život i zdravlje zbog toga što nisu provedene mjere zaštite predviđene propisima o sigurnosti i zdravlju na radu i o tome je dužan odmah obavijestiti poslodavca i nadležnu inspekciju rada.
- (5) Radnik koji odbije da radi iz razloga navedenih u stavu 3. ovog člana ima pravo na naknadu plaće kao da je radio, a za vrijeme dok se ne provedu propisane mjere predviđene propisima o sigurnosti i zdravlju na radu i drugim propisima, ako za to vrijeme nije raspoređen na druge odgovarajuće poslove.

- (6) Propisima u smislu stava 4. ovog člana smatraju se i posebni propisi, naredbe, odluke ili smjernice donesene s ciljem prevencije posljedica stanja prirodne ili druge nesreće ili vanrednog stanja proglašenog od strane nadležne institucije Federacije.

Član 6.

Član 75. Zakona mijenja se i glasi:

- (1) Plaća radnika utvrđuje se kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu.
- (2) Poslodavac je radniku obavezan za izvršeni rad isplatiti plaću, na način, u visini i rokovima utvrđenim kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu.
- (3) Plaća za obavljene rad i vrijeme provedeno na radu sastoji se od:
 - a) osnovne plaće;
 - b) dijela plaće za radni učinak ukoliko je isti ostvaren i
 - c) uvećane plaće iz člana 76. ovog zakona.
- (4) Kolektivnim ugovorom i pravilnikom o radu utvrđuju se elementi za određivanje osnovne plaće i dijela plaće po osnovu radnog učinka.
- (5) Radni učinak definiše poslodavac u skladu sa općim propisima, kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu.

Član 7.

Član 76. Zakona mijenja se i glasi:

Radnik ima pravo na povećanu plaću za otežane uvjete rada, rad za vrijeme stanja prirodne ili druge nesreće ili za vrijeme vanrednog stanja proglašenog od strane nadležne institucije Federacije (osim ako radi od kuće), prekovremeni rad i noćni rad, te za rad na dan sedmičnog odmora, praznika ili nekog drugog dana za koji je zakonom određeno da se ne radi, u skladu sa kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu.

Član 8.

Član 81. Zakona mijenja se i glasi:

- (1) Radnik ima pravo na naknadu plaće za period odsustvovanja sa rada iz opravdanih razloga predviđenih zakonom, propisom kantona, kolektivnim ugovorom i pravilnikom o radu (godišnji odmor, privremena spriječenost za rad, porođajno odsustvo, plaćeno odsustvo i sl.).
- (2) Period iz stava 1. ovog člana za koji se naknada isplaćuje na teret poslodavca utvrđuje se zakonom, propisom kantona, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu.
- (3) Radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo zbog okolnosti za koje radnik nije kriv (viša sila, privremeni zastoj u proizvodnji, proglašeno stanje prirodne i druge nesreće ili vanredno stanje u Federaciji i sl.), u skladu sa kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu.
- (4) Naknada iz prethodnog stava ne može biti manja od 80% iznosa plaće koju bi radnik ostvario da je radio. Ukoliko bi tako utvrđena naknada iznosila manje od minimalne

plaće u FBiH u skladu sa posebnim propisom, radnik ima pravo na naknadu u iznosu minimalne plaće.

- (5) U slučaju prekida rada poslodavca iz stava 3. ovog člana, radnik može biti angažovan samo na poslovima zaštite imovine i prevencije havarija, s tim da mu se ne može narediti prekovremeni rad niti proširiti ili mijenjati opis poslova i radnih zadataka u odnosu na važeći ugovor o radu.

Član 9.

U članu 96. Zakona, iza stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

- (2) Izuzetno, za vrijeme stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja proglašenog od strane nadležne institucije Federacije, poslodavac radnicima ne može otkazati ugovor o radu ukoliko je donesena odluka u skladu sa članom 81. stav 3. ovog zakona, ukoliko je radnicima u skladu sa članom 110. stav 2. ovog zakona skraćeno radno vrijeme, ili ukoliko je poslodavac koristio neku od subvencija za te namjene osiguranu od strane općine, grada, kantona, Federaciji BiH ili BiH.

Dosadašnji stavovi 2. i 3. postaju stavovi 3. i 4.

Član 10.

Član 108. Zakona mijenja se i glasi:

- (1) U hitnim slučajevima (zamjena iznenada odsutnog radnika, iznenadno povećanje obima posla, sprječavanje nastanka veće štete, kvar na postrojenjima, elementarne nepogode, *proglašeno stanje prirodne ili druge nesreće, ili vanredno stanje proglašeno od strane nadležnih institucija Federacije i sl.*) poslodavac može donijeti jednostranu odluku o rasporedu radnika na drugo radno mjesto, a najduže do 60 dana u toku jedne kalendarske godine.
- (2) U slučaju iz stava 1. ovog člana, plaća radnika i druge naknade se obračunavaju kao da je radio na radnom mjestu za koje ima zaključen ugovor o radu, ako je to za radnika povoljnije.
- (3) Zahtjev za zaštitu prava, podnesen protiv odluke iz stava 1. ovog člana ne odlaže njeno izvršenje.

Član 11.

U članu 111. Zakona, stav 3. se briše.

Član 12.

Član 114. Zakona mijenja se i glasi:

- (1) Radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od 30 dana od dana dostavljanja odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo,

odnosno od dana saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarivanje tog prava.

- (2) Ako poslodavac u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva za zaštitu prava ili postizanja dogovora o mirnom rješavanju spora iz člana 116. stav 1. ovog zakona ne udovolji tom zahtjevu, radnik može podnijeti tužbu pred nadležnim sudom.

Član 13.

U članu 138. stavovi 1. i 4. mijenjaju se i glase:

- (1) Opći kolektivni ugovor zaključuju reprezentativno udruženje poslodavaca i reprezentativni sindikat osnovani na teritoriji Federacije.
- (4) Pojedinačni kolektivni ugovor zaključuje reprezentativni sindikat kod poslodavca i poslodavac.

Član 14.

U članu 138a. stavovi 2., 3. i 4. se brišu.

Član 15.

U članu 141. Zakona, iza stava 1. dodaje se novi stavi 2., 3. i 4. koji glase:

(2) Kolektivni ugovor, pored drugih pitanja određenih ovim Zakonom, obavezno regulišu i:

- a) Način utvrđivanja plaće i radnog učinka;
- b) Način i visinu obračuna povećanja plaće po osnovu:
- otežanih uvjeta za rad
 - minulog rada
- c) naknade plaća za:
- slučaj smrti radnika i članova uže porodice;
 - vrijeme odsustva sa rada;
 - vrijeme bolesti radnika;
 - rad ne terenu;
- d) pravo i visinu naknade za topli obrok;
- e) pravo i visinu naknade za prijevoz sa posla i na posao;
- f) uslovi i visina naknade regresa za godišnji odmor;
- g) način i visinu utvrđivanja naknade za službeno putovanje;
- h) uslove i visinu naknade plaće zbog odsustva sa rada žene za vrijeme trudnoće u slučaju kada ne može biti raspoređena na druge poslove;
- i) pravo i visinu otpremnine;
- j) druga prava koja se, u skladu sa Zakonom, definišu kolektivnim ugovorom ili Pravilnikom o radu.

(3) Ukoliko prava iz stava 1. i 2. ovoga člana nisu regulisana kolektivnim ugovorom ista će se regulisati pravilnikom o radu ili Ugovorom o radu za poslodavce koji po osnovu člana 118. Zakona o radu nisu obavezni donositi pravilnik o radu.

(4) Pored pitanja iz stava 1. i 2. ovog člana, kolektivnim ugovorom mogu se regulisati i prava i obaveza iz radnog odnosa za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja proglašenog od strane nadležnih institucija Federacije.

Dosadašnji stav 2. ovog člana postaje stav 5.

Član 16.

U članu 171. stav 1. tačka 6. Zakona, broj „3“ se mijenja brojem „5“.

U članu 171. stav 1. tačka 16. Zakona, iza broja „3“ dodaje se broj „4“ i ostali tekst se nastavlja.

U članu 171. stav 1. tačka 17. Zakona, broj „3“ se mijenja brojem „4“.

U članu 171. stav 1. tačka 18. Zakona, broj „4“ se mijenja brojem „5“.

U članu 171. stav 1. tačka 19. Zakona, broj „5“ se mijenja brojem „6“.

U članu 171. stav 1. tačka 35. Zakona, broj „4“ se mijenja brojem „5“.

Član 17.

Ovaj Zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH“.

OBRAZLOŽENJE

PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O RADU

I - USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbama člana IV.A.20.(1)d), a u vezi sa članom III.2.e) i članom II.A.2.1) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Prema odredbama člana IV.A.20.(1)d) Ustava Federacije, Parlament Federacije nadležan je za donošenje zakona o vršenju funkcija federalne vlasti, a prema odredbama člana III.2.e) federalna vlast i kantoni nadležni su za socijalnu politiku. Prema odredbama člana II.A.2.1) Ustava Federacije, Federacija osigurava primjenu najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda.

II - RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o radu pripremljen je kako bi se, izuzetno od postupanja u redovnim okolnostima, uredila određena prava i obaveze poslodavaca i radnika za vrijeme proglašenog stanja prirodne i druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji Bosne i Hercegovine uredila određena pitanja iz oblasti rada kao i druga pitanja u cilju zaštite prava radnika iz radnog odnosa

Iz navedenih razloga predviđene su izmjene i dopune odredaba Zakona o radu, koje se odnose na organizaciju procesa rada, trajanje radnog vremena, plaćeno i neplaćeno odsustvo, zatim sadržaj kolektivnog ugovora, te izmjene koje se odnose na ugovorne strane kod zaključivanja kolektivnog ugovora..

III - OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH PRAVNIH RJEŠENJA

Članom 1. *izvršena je izmjena odredbe člana 22. koja se odnosi na zaključivanje ugovora o radu, gdje se kao pravilo uvodi zaključenje ugovora o radu na neodređeno vrijeme, a u izuzetnim uslovima (radi zamjene privremeno odsutnog radnika, rada na određenom projektu ili izvršenja posla čije je trajanje ograničeno) predviđeno je zaključivanje ugovora na određeno vrijeme koje ne može trajati duže od dvije godine. Ovo iz razloga što je jedan od najvećih problema za radnike masovna zloupotreba ugovora o radu na određeno vrijeme.*

Ugovori o radu na određeno vrijeme postali su pravilo. Između 80% i 90% novozaključenih ugovora su ugovori o radu na određeno vrijeme. Orgoman broj radnika u režimu rada na određeno vrijeme radi i više od deset godina, uz prekide. Veoma mali broj ovih radnika u konačnici dobije ugovore o radu na neodređeno vrijeme.

Podsjetićemo da je Europski parlament u Strazburu još 06.07.2010. godine usvojio izvještaj u kojem je konstatovano da „ugovori o radu na neodređeno vrijeme treba da budu pravilo, dok je neprihvatljiva zloupotreba da se takvi ugovori zamjenjuju sa atipičnim ugovorima na određeno vrijeme...“

Članom 2. dopunjen je član 26. Zakona o radu gdje je predviđeno da za vrijeme trajanja stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja proglašenog od strane nadležne institucije Federacije, poslodavac može, ukoliko je to svrsishodno i u interesu zaštite zdravlja radnika ili zaštite porodice s djecom radnika (zaštita maloljetnika, zaštita radnika sa promijenjenom radnom sposobnošću, zaštita žene za vrijeme trudnoće, odnosno dojenja djeteta, zaštita roditelja djeteta sa težim smetnjama u razvoju, zaštita radnika sa dijagnostificiranim hroničnim oboljenjima i dr.), donijeti posebnu odluku kojom se radnik privremeno raspoređuje na rad izvan prostorija poslodavca, odnosno rad od kuće, uz ogranišenje poslodavcu da takav raspored ne može imati za posljedicu umanjenje prava radnika utvrđenih kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu.

Članom 3. izvršena je dopuna odredbe člana 38. Zakona o radu koja se odnosi na trajanje punog radnog vremena, na način da je predviđeno maksimalno trajanje prekovremnog rada 184 sata u toku kalendarske godine. Naime, institu prekovrenog rada se u praksi mnogo zloupotrebljavao od strane poslodavaca gdje su radnici bili prisiljeni raditi prekovremeno bez bilo kakvog ograničenja, osim onog da isti može trajati najviše osam sati sedmično. Međutim, poslodavci su tražili od radnika da tokom cijele godine rade prekovremeno gdje su imali obavezu samo da obavijeste nadležnu inspekciju rada. Iz tih razloga predloženo rješenje je svrsishodno i štiti radnika na način da prekovremeni rad može trajati najduže 184 sata u toku kalendarske godine.

Članom 4. izvršena je dopuna člana 53 Zakona o radu kojim je predviđeno da radnik ima pravo na 30 radnih dana plaćenog odsustva za vrijeme trajanja stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja proglašenog od strane nadležne institucije Federacije. Također predviđeno je plaćeno odsustvo u trajanju od 30 radnih dana u toku kalendarske godine za radnike koji nisu izolovani kao kliconoše u skladu sa propisima o zdravstevnom osiguranju, a koji radi prevencije moraju odsustvovati sa posla zbog kontakta sa zaraženom osobom.

Članom 5. izvršena je dopuna odredbe člana 55. Zakona o radu. Novim stavovima 1. i 6. u članu 55. ovog Zakona se preciznije i jasnije se definišu obaveze poslodavaca u smislu zaštite sigurnosti i zdravlja radnika u procesu rada, kako u redovnim kao i vanrednim okolnostima. Dopunom u stavu 4. ovog člana propisno je da radnik ima pravo da odbije da radi ako smatra da mu prijeti opasnost po život i zdravlje zbog toga što nisu provedene mjere zaštite predviđene propisima o sigurnosti i zdravlju na radu, i o tome je dužan odmah obavijestiti poslodavca i nadležnu inspekciju rada, čime se ova odredba usklađuje sa Zakonom o zaštiti na radu.

Članom 6. izmijenjen je stav 2. člana 75. Zakona o radu gdje je poslodavcu utvrđena eksplicitna obaveza da radniku za izvršeni rad isplati plaću, na način, u visini i rokovima utvrđenim kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu, bez ikakvih izuzetaka.

Članom 7. dopunjen je član 76. Zakona o radu gdje je utvrđeno pravo na povećanu plaću radniku koji radi za vrijeme stanja prirodne ili druge nesreće ili za vrijeme vanrednog stanja

proglašenog od strane nadležne institucije Federacije, u skladu sa kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu, osim ukoliko radnik radi od kuće.

Članom 8. *dopunjen je stav 3. člana 81. Zakona o radu, te dodavanjem novih stavova 3. i 4. definisani su razlozi za prekid rada poslodavca, minimalni iznos naknade za vrijeme prekida rada, te zaštita radnika od zloupotrebe prekida rada od strane poslodavca.*

Članom 9. *dopunjen je član 96. Zakona gdje je definisano da se za vrijeme stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja proglašenog od strane nadležne institucije Federacije, poslodavcu zabranjuje da radnicima otkáže ugovor o radu za vrijeme prekida rada u skladu sa članom 81. stav 3. ovog zakona, ukoliko je radnicima u skladu sa članom 110. stav 2. ovog zakona skraćeno radno vrijeme, ili ukoliko je poslodavac koristio neku od subvencija za te namjene osiguranu od strane općine.*

Članom 10. *izvršena je dopuna člana 108. Zakona o radu na način da u slučaju proglašenog stanja nesreće ili vanrednog stanja u Federaciji poslodavac može donijeti jednostranu odluku o rasporedu radnika na drugo radno mjesto, a najduže do 60 dana u toku jedne kalendarske godine, te da plaća radnika i druge naknade se obračunavaju kao da je radio na radnom mjestu za koje ima zaključen ugovor o radu, ako je to za radnika povoljnije.*

Članom 11. *brisan je stav 3. člana 111. Zakona o radu kojim je ograničena visina isplate otpremnine. Naime, ograničenje iznosa otpremnine je ograničenje slobode ugovaranja. Drugo, postojećom odredbom poslodavac se stimuliše da otpušta starije radnike, jer npr. za radnika koji ima 18 godiina staža ili 39 godina staža iznos otpremnine je isti, logičnije je da će otpustiti ovog starijeg, koji je opet u nepovoljnijoj situaciji jer nema skoro ni teoretske šanse da nađe novi posao.*

Članom 12. *izvršena je izmjena člana 114. Zakona o radu kojom se provodi Presuda Ustavnog suda Federacije BiH u pogledu nesutavnosti člana 114. Zakona o radu.*

Članom 13. *izvršena je izmjena stavova 1. i 4. Zakona o radu na način da Opći kolektivni ugovor zaključuju reprezentativno udruženje poslodavaca i reprezentativan sindikat osnovani na teritoriji Federacije, te da pojedinačni kolektivni ugovor zaključuje reprezentativni sindikat kod poslodavca i poslodavac.*

Članom 14. *predloženo je brisanje stavova 2., 3. i 4. člana 138a koji se odnosi na strane-postisnike granskih kolektivnih ugovora.*

Članom 15. *izvršena je dopuna člana 141. Zakona o radu na način da je propisan sadržaj prava koji se moraju utvrditi kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, odnosno ugovorom o radu za poslodavce koji po osnovu člana 118. Zakona o radu nisu obavezni donositi pravilnik o radu.*

Članom 16. *izvršene su odgovarajuće dopune kaznenih odredaba, u skladu sa predloženim izmjenama i dopunama ostalih članova zakona.*

Članom 17. *predviđeno je stupanje na snagu ovog zakona.*

V - FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovog zakona nije potrebno osigurati dodatna finansijska sredstva u Budžetu Federacije Bosne i Hercegovine.